

non sit talis, nec est meritorum velle hanc calumpniam pati.

99 Pervicacia, preventio, obstinatio in molendo, aut aliquid examinare, aut agnoscere se fuisse deceptum, mutant quotidie quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in sua Ecclesia posuit, ut in ea esset odor vite, v. g. bonos libros, instructiones, sancta exempla, &c.

*Porta inferi adversus Ecclesiam prevalerent, si talis
persecutio, neccnon præventione, & obstinatio posset in
illam cadere, ac morare in odorem mortis, quæ Deus
posuit in odorem vita, videlicet damnando heres Jan-
senianas, que certè non sunt in odorem vita, sed Ne-*

positione tattaream exhalabat,
100. Tempus deplorabile, quo creditur honorari Deus
perseguendo veritatem, & iisque discipulos. Tempus hoc
advenit ..... Flaberi, & trahari a Religionis
Ministris, tamquam impium, & indignum omni com-
mercio cum Deo, tamquam membrum putridum, capax
corrumperi omnia in societate Sanctorum, est homini-
bus nisi morte corporis mors terribilior. Frustra quis
sunt blanditoris de suarum intentionum puritate, & zelo
quodam Religionis, perseguendo flamma, ferroque viros
probos, si propria passione est excacans, aut abrepens
aliena, propter quod nimirum vult examinare. Frequenten-
tis opponunt, quan communia facere iuramenta in Eccle-
sia, quia huc est multipliciter occasio pejerandi, laqueos
tendere infirmis, & idiotis, & efficeri, ut nomen, &
veritas Dei aliquando deserviant consilio Impiorum.
Iuramenta, que ab Ecclesia exiguntur, dum Jan-
niani prescripto formula subscrivant, neque Spiritui Dei,
neque doctrina Christi Dom, adverterunt; Juramentum
quippe effectus religionis, ubi fuos habeat comites, Ve-
ritatem, Judicium, & Iustitiam; ac pasum ab Ecclesia
in rebus gravioribus exiguntur: Ex Augustino autem Epis-
tola. 118. Contra id, quod universalis Ecclesia facit,
disputare, insolentissima insanja est.

UT autem illicet percutiri possint, tum quas paucis exposuimus, Quesniliæ Theſes, tum etiam aliae ab Alex. VII. ab Innoc. XI. ab Alex. VIII. proscriptæ, & sic memoria retinēti, ac in dubiis passim occurrentibus statim reperiuntur, subiiciuntur hæc earam Indiculæ: Primus laconice recensit Theses Quesniliæ: Secundus, Tertius, & Quartus, quæ à laudatis Ponitibus nigrum thesa. preſum̄t habentur.

INDICULUS PRIMUS THESIUM QUESNELLIANARUM.

- D**e peccatore post gratiam amissam,
De gracie necessitate ad omne opus bonum.
In vanum à Deo præcipi, quod ipse non dat.
Fieri non posse, quod Deus non operatur in nobis,
Gratia exteriore sine interior obdurat.
De Disciplina inter Fidem Iudaicam, & Christianam.
Deus in novo fædere donat, quod petat; secus in veteri.
Gratia novi fæderis operatur, quod Deus præcipit.
Ubi adit gratia, numquam Christum abnegamus.
Effectus gratie impedit, aut retardari non potest.
Gratia facit, quod Deus iubet.
Indubitabiliter salvatur, quem Deus vult salvare,
Interiori gracie voluntas nonnquam resistit.
Cedat oportet, quicunque gratia illustratur.
Gratia operatur quocunque Deus præcipit.
Gratia illecebris nemo est qui resistat.
Nullatenus est doctus à Patre, qui non venit ad Christum.
Divinum semen semper afferit fructum suum.
Gratia est omnipotens Dei voluntas.
De vera Idea Gratiae.
Gratia operatio imitatur operationem Incarnationis.
De concordia Gratiae cum libero arbitrio.
Gratia operationem exprimit Creatio.
Sicut sanant corpora, ita Gratia sanat animas.
Animam Deus sanat sola sua voluntate.
Nulla datum Gratia, nisi per Fidem.
Fides est prima omnium gratiarum,
Prima peccatorum Gratia est peccatorum remissio,
Nulla datur Gratia extra Ecclesiam.
Infallibiliter salvantur, quos Deus vult salvare.
Christi desideria fortunam semper effectum suum.
Christus se morti tradidit propter Elecos.
Omnia renuncianda sunt, ut Christum nobis appropriateamus.
Gratia Adami producebat solum mentis humanam.
Debita erat naturae Gratia Adami.
Gratia Adamicæ, & Christianæ, essentialiter differunt.
Gratia Christianæ est omnipotens, non Gratia Adami.
Peccator sine Gratia est solum liber ad malum.
Sine Gratia voluntas est incapax ad omne bonum.

Quicquid amaturo sine Gratia, damnablem amaturo.
Dei cognitio sine Gratia pravos effectus producit.
Nonnisi iniquitas sine Christi Gratia.
Baptismalis Gratia reddit nos peccato mortuos.
Inter Charitatem, & Cupiditatem, nihil mediatur.
Regnat carnalis cupiditas, ubi non regnat Dei amor.
Ulus sensuum sit bonus, vel malus, à Charitate, aut à Cupiditate.
Obedientia, si non proficiat ab amore Dei, est hypocritis.
Sine Charitate nonnisi aberratio, & peccatum.
Nullum est opus bonum sine amore Dei.
Frustrè est Dei invocatio, qua non fit à Charitate.
Fidei operatio iustificat, & unicè habetur per Charitatem.
Fides non est absque amore, & fiducia.
Christianæ operationes unicè habentur à Charitate.
Sola Charitas Deo loquitur, & ab eo auditur.
Deus Charitatem dumtaxat coronat.
Sola Charitas Deum honorat, & ab eo reimpunatur.
Totum deest, ubi spes deest; nec datur spes sine amore Dei.
Ubi non est Charitas, nec est Religio.
Oratio peccatoris est novum peccatum.
Penitentia orta ex solo metu dicit ad desperationem.
Timor sine amore justitiae manum colibet, non cor à culpa.
Peccat, qui à malo non absinet, nisi timore penitentie.
Qui legem adimpler ex solo timore, sub lege est, sicut Iudeus.
Sub maledicto legis peccat, etiam qui ob timorem peccatum evitat.
Moyles Propheta, ac ejus legis Doctores nonnisi mancipia per timorem efficerunt.
Non approponamus Deo per timorem, ut bestias sed per amorem, ut filii.
Timor servilis Deum representat ut imperiosum, ac injustum.
Clauduntur omnia in fide, & precibus.
Fides, ejusque usus, ac primum est donum puræ liberalitatis Dei.
Deus numquam affligit innocentes.

- 71 Ob sui conservationem dispensat se homo à lege con-
 dita in sui utilitatem.
 72 De Ecclesi Christiang notis.
 Quid sit Ecclesia?
 74 Habet Ecclesia Christum ut caput, omnes Sanctos
 ut membra.
 75 Ecclesia est ipse Christus compositus ex pluribus
 Sanctis, quos sanctificat.
 76 Comprehendit Ecclesia omnes Electos, & Justos.
 Peccator non habet Deum pro Patre, & pro ca-
 pite Christum.
 78 Peccator, non scepis ac Infidelis, à populo Electro
 separatur.
 79 Sacra Scriptura studium utile ac necessarium est
 cuilibet.
 80 Lectio Sacrae Scripturae est pro omnibus.
 81 Obscuritas Divini Verbiab ejus lectione non excusat.
 82 Dies festus haec lectione sanctificandus, Damnonsum
 est eam impedit.
 83 Eriam à feminis Sacra Biblia sunt evolvenda.
 84 Claudere Christianis novum Testamentum, est il-
 lis os Christi obturare.
 85 Veteate hanc lectionem est veteate usum luminis fi-
 liis lucis.
 86 Vox populi jungenda voci Ecclesiaz, si praxim A-
 postolicam sequi velimus.
 87 Sapientia, & Charitas postulant, ut ad tempus
 portequem status peccati.

88 Ex ignorantia peccati provenit, quod velimus sta-
 tim illud excutere.
 89 Peccator post reconcilationem jus haber assistendi
 Saero,
 90 De confessu falenti praesumpcio Ecclesiaz excommu-
 nicatio ferenda est.
 91 Excommunicatio iusta contempnenda. Non sepa-
 rat ab Ecclesia Deo conjunctios.
 92 Initiatur Apostolum, qui patitur potius anathema
 injustum, quam prout veritatem.
 93 Iesu sanat vulnera à Pastoribus inficta zelo in-
 consideratio.
 94 Mala opinio de Ecclesia ingeritur ; dum soventur
 divisiones, &c.
 95 Modus prædicandi veritates est unum ex signis se-
 nectutis Ecclesiaz.
 96 Omnes Potestates sunt contrarie Prædicatoribus ve-
 ritatis.
 97 Nimiris sapientia contingit, membra unita Ecclesiaz tra-
 ctari tamquam indigna.
 98 Ultima plerumque probatio est, haberi tamquam
 hereticum.
 99 Pertinacia quotidie fert, ut in odore mortis ma-
 tentur, que sunt odor vite.
 100 Frequenter credimus sacrificare Deo impium, dum
 Dei servum diabolo sacrificamus.
 101 Doctrina Christi adversatur, communia facere ju-
 ramenta in Ecclesiaz.

**INDICULUS SECUNDUS
THESIUM CONFIXARUM
AB ALEXANDRO VII**

- 1 De actibus Theologalibus iterandis.
 2 De provocato ad duellum.
 3 De cibis Bullæ Cœnæ.
 4 De Praelatis Regularibus.
 5 De Heretico denunciando.
 6 De sollicitatione per chartam.
 7 De modo declinandi Denunciationem.
 8 De fructu Missæ specialissimo.
 9 De pingui stipendiō Missæ.
 10 De multiplici Missæ stipendio.
 11 De peccatis oblitiose.
 12 De cibis Episcopali reservatis.
 13 De Regulari iustiē reprobato.
 14 De confessione invalida.
 15 De Penitentia per alium impleta.
 16 De Confessario Curati.
 17 & 18 De occisione Calumniatoris, &c.
 19 De occisione Adulteriæ.
 20 De restituitione fructuum Beneficii.
 21 De Horis pro alium recitatis.
 22 De Pecunia pro Beneficiis collata.
 23 De fractione jejuniū circa contemptum.
 24 De peccatis luxurie specie diversis,
 25 De copula cum soluta.
 26 De Justice vendente arbitriata.
 27 De probabilitate ex uno auctore.
 28 De populo legem non acceptante.
 29 De modicis cometiūculis.
 30 & 31 De jejuniō quad Ospices, & Itinerantes;
 32 De Ovis in Quadragesima.
 33 De Restituitione ob omissionem Horarum.
 34 De officiis Pasce die Palmarum.
 35 De unico Officio pro duplici die.
 36 & 37 De Regularium Priviliegii, ac Indulgentiis;
 38 De Obligatione confundi quāprimum.
 39 De particula illa Quāprimum.
 40 De Osculis ob delectationem carnalem.
 41 De Concubina ejienda.
 42 De lucro ob dilatationem mutui.
 43 De annuo legato pro anima.
 44 De Cenfuruarum cœlestiatione.
 45 De Libiis vetitis.

INDICULUS TERTIUS
THESIUM CONFIXARUM
A B ALEXANDRO XI

- 1 De Probabilitate in Sacramentis.
 2 De Probabilitate in Judge.
 3 De tenui Probabilitate.
 4 De Probabilitate in Infidelis.
 5 De dilectione fœni in vita.
 6 De cedem singulis quinquagenariis.
 7 De Præcepto charitatis solum obligante, dum remuneretur iustificati.
 8 De comedente ad satietatem.
 9 De opere conjugi, ob voluntatem.
 10 De dilectione proximi per actus internos.
 11 De eadem per solos actus externos.
 12 De Eleemosyna ex superfluis.
 Examen Ecclesiastis ex scriptis suis
 13 De cupiente mortem proximi.
 14 De cupiente mortem Patris.
 15 De gaudio ex Parricidio in ebrietate.
 16 De præcepto speciali Fidei.
 17 De actu Fidei semel in vita.
 18 De publica confessione Fidei.
 19 De voluntate reddente Fidem firmiorem.
 20 De Fidei repudio.
 21 De assensu Fidei formidoloso.
 22 De Fide Dei remuneratoris.
 23 De Fide latè dicta.
 24 De Perjurio in re levi.
 25 De Juramento sine animo jurandi.

- 26 De restringione mentali.
 27 De causa utendi amphiboliis.
 28 De restringione ob crimen occultum.
 29 De simulatione ob metum in Sacramentis.
 30 De occidente Calumniatoris,
 31 De occidente Furis,
 32 & 33 De defensione occisiva.
 34 De procurante Abortum.
 35 De Fœtus animatione.
 36 De furto in gravi necessitate.
 37 De occulta compensatione Famulorum,
 38 De refutatione ob furtula.
 39 De inducentia ad dannificandum,
 40 De Contraria Mohatra,
 41 De iure ob pecuniam numeratam pro numeranda,
 42 De Pacto ex gratitudine in mutuo.
 43 & 44 De impudente falso crimen,
 45 & 46 De Simonia,

- 47 De Dignioribus ad Beneficia eligendis.
 48 De Fornicatione intrinsecè mala.
 49 De Molliti jure, nature interdicta.
 50 De Adulterio cum Mariti confessu.
 51 De famulis cooperantibus ad turpia.
 52 De Praecepto servandi Festi.
 53 De pluribus Misericordiis partibus simul.
 54 De majori parte Horarum.
 55 De communione sacrilega.
 56 De frequenti Confessionis, & Communionis,
 57 De Atritione naturali.
 58 De fatenda confutudine peccati.
 59 De Confessione dimiditata.
 60 De Conseruandario.
 61 De quærente proximam occasionem peccandi.
 62 De illam non fugiente.
 63 De quærente illam ob bonum spirituale.
 64 De ignorantia culpabili mysteriorum fidei.
 65 De iisdem non semel tantum in vita credendis.

INDICULUS QUARTUS THESIUM CONFIXARUM AB ALEXANDRO VIII.

Prior ex duabus prius proscriptis, De precepto Deum amandi,
 Altera de peccato Philosophico.
 Prima ex una & trigesima deinde proscriptis,
 1 De libertate in causa.
 2 De ignorantia juris naturæ.
 3 De opinione probabilissima.
 4 & 5 De Christo pro solis Fidelibus mortuo,
 6 De Gratia sufficienti perniciosa.
 7 De Hamana actione deliberata.
 8 De Infideli peccante in quovis opere.
 9 De odio peccati ob ejus turpitudinem.
 10 De operante propter Celestem Gloriam,
 11 De Operibus, que non sunt ex Fide,
 12 De Fide absque Dei dilectione.
 13 De inferiente Deo ob beatitudinem;

- 14 De timore gehennæ.
 15 De Atritione sine dilectione Dei.
 16 & 17 De Absolutione ante Satisfactionem.
 18 De moderna praxi in Sacramento Penitentia.
 19 De Penitentia pro Peccato Originali.
 20 & 21 De Confessionibus apud Regulares.
 22 De Communione ante Penitentiam expletam.
 23 De Amore purissimo ante Communionem.
 24 De oblatione B. V. in Templo.
 25 De Simulacro Dei Patri fedentis,
 26 De laude Mariæ ut Mariæ.
 27 De forma Baptismi.
 28 De intentione requisita in Baptizante.
 29 De Pontificia Autoritate, & Infallibilitate.
 30 De Doctrina D. Augustini.
 31 De Bulla Urbani VIII. in Eminenti.

SS. D. N. D. INNOCENTII DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XII.

Daminatio, & prohibitio Libri Parisiis Anno MDCXCVII. impressi,
 cui titulus;

Explication des Maximes des Saints sur la vie intérieure, &c.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM alias ad Apostolatus Nostri Botitorum pervenerit in lucem prodidisse librum quendam Gallico idiomate editum, cui titulus: *Explication des Maximes des Saints sur la Vie intérieure, par Messire François de Salignac Fenelon, Archevêque Duc de Cambrai, Precepteur des Meilleurs Ducs de Bourgogne, d'Anjou, & de Berry. A Paris chez Pierre Auguin, Pierre Emery, Carles Clenfer 1697.* Ingenuo vtero subinde docto fana libri hujusmodi doctrina excitat in Galliis rumor adeò percrebuerit, ut opportunum Pastoralis vigilantea nostra operem efflagitaverit; Nos cumdem librum nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, aliisque in Sac. Theologia Magistris, matrè, ut tei gravitas postulate videbatur, examinandam committimus. Porro hi mandatis nostris obsequentes, postquam in quoniamplurimi Congregationibus varias propositiones ex eodem libro excerptas diuturno accurate examine discuterant, quid super earum singulis sibi videbret, tam voce, quam

lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singularis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pena excommunicationis per contrafacentes ipso facto, absque alia declaratione incurrienda, interdicimus, & prohibemus. Volentes, & Apostolica autoritate mandantes, ut quicunque supradictum librum penes se habuerint, illum statim atque presentes litteræ eis innoverint, locorum Ordinariorum, vel hereticae pravitatis Inquisitoribus tradere, ac confignare omnino teneantur: In contrarium facientibus non obstabunt quibuscumque. Ceterum Propositiones in dicto libro contenta, qua Apostolici censura judicii, sicut premittunt, configendas duxiimus, ex Gallico idiomate in latuum verbo, sunt tenoris, quise videtur.

I. Datur habitualis status amoris Dei, qui est Charitas pura, & sine illa mixtione motu proprii interesse. Neque timor pœnatum, neque desiderium remissionis habent amplius in eo partem. Non amatatur amplius Deus propter meritum, neque propter perfectionem, neque propter felicitatem in eo amando inveniendam.

II. In statu vita contemplativa, seu uniuersa, amittitur omne motivum interestat' timoris, & speci.

III. Id quod est essentiale in directione animæ, est non aliud facere, quam sequi pedenteriam gratiam cum infinita patientia, præcautione, & sobilitate. Oportet se intra hos limites contineare, ut finitur Deus agere, & nunquam ad purum amorem dicere, nisi quando Deus per unitatem interiorum incipit aperire cor huic verbo, quod adeò durum est animabus adhuc fibram affectus, & adeò potest illas scandalizare, aut in perturbationem coniungere.

IV. In statu sancte indifferenzæ anima non habet amplius desideria voluntaria, & delibera propter suum interestat, exceptis iis occasiōibus, in quibus tota sua gratia fideler non cooperatur.

V. In eodem statu sancte indifferenzæ nihil nobis, omnia Deo volumus. Nihil volumus, ut simus pessimi, & beati propter interest proprium; sed omni perfectione, ac beatitudinem volumus, in quantum Deo placet efficer, ut velimus res istas impressione sue gratia.

VI. In hoc sancte indifferenzæ statu nolumus amplius salutem, ut salutem propriam, ut liberationem æternam, ut merecedem nostrorum meritorum, ut nostrum interest omnium maximum; sed eam volumus voluntate plena, ut gloriam, & beneplacitum Dei, ut rem quam ipsa vult, quam nos vult vello propter ipsum.

VII. Dærelictio non est nisi abnegatio, seu sui ipsius renunciatio, quam Jesus Christus à nobis in Evangelio acquirit, postquam externa omnia reliquerimus. Ita nostri ipsorum abnegatio non est, nisi quod interesse proprium. Extremæ probationes, in quibus haec abnegatio seu sui ipsius dærelictio exerceri debet, sunt tentationes, quibus Deus amulator vult purgare amorem, nullum ei ostendendo perfugium, neque ullam spem quod suum intereste proprium etiam æternum.

VIII. Omnia sacrificia, que fieri solent ab animabus quam maximè disinterficiantur circa earum æternam beatitudinem, sunt conditionalia. Sed hoc Sacrificium non potest esse absolutum in statu ordinatio. In uno extremerum probationum casu hoc Sacrificium sit aliquomodo abolutum.

IX. In extremis probationibus potest anima invincibiliter perfusum esse persuasionem reflexam, que non est interest conscientia fundus, se fuisse reprobatum est à Deo.

X. Tunc anima divisa à fœcacia expirat cum Christo in Cruce dicens: Deus meus ut quid dereliquisti me. In hac voluntaria impressione desperationis conficit Sacrificium abolutum sui intereste proprii quod æternitatem.

XI. In hoc statu anima amittit omnem spem sui proprii intereste, sed nunquam amittit in parte superiori,

id est in suis actibus directis & intimis spem perfectam, que est desiderium disinterficiantum promissionum.

XII. Director nunc potest hanc animæ permittere, ut simpliciter acquiescat iactura sui proprii intereste, & justa condemnationi, quam sibi à Deo indicata credit.

XIII. Inferior Christi pars in Cruci non communicavit superiori sua involuntarias perturbations.

XIV. In extremis probationibus pro purificatione amoris fit quedam separatio parts superioris animæ ab inferiori manans ex omnino crea, & involuntaria perturbatione; nam totum quod est voluntarium, & intellectuale, est pars superioris.

XV. Meditatio constat discursivis actibus, qui à se invicem faciliter distinguntur. Ita compositio actuum discursivorum, & reflexorum, est propria exercitatio amoris interestat.

XVI. Datur status contemplationis adeò sublimis, adeò perfecte, ut sit habitualis, ita ut quoties anima actu erat, sua oratio sit contemplativa, non discursiva. Tunc non amplius indiger redire ad meditationem, ejusque actus methodicos.

XVII. Animæ contemplativae privantur intuitu distincto, sensibili, & reflexo JESU CHRISTI dubios temporibus diversis. Primo, in fervore nascente earum contemplationis. Secundo, Animæ amittit intuitum JESU CHRISTI in extremis probationibus.

XVIII. In statu passivo. Exercuntur omnes virtutes distincte, non cogitando quod sint virtutes. In quolibet momento aliud non cogitatur, quam facere id, quod Deus vult, & amor zelotypus simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit; nec unquam sit adeò virtute preditus, quia cum virtuti amplius affixus non est.

XIX. Potest dici in hoc sensu, quod anima passiva, & disinterficiata, nec ipsum amorem vult amplius, quatenus est sua perfectio, & sua felicitas, sed solum quatenus est id, quod Deus à nobis vult.

XX. In confitendo debent animæ transformare sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam.

XXI. Sancti Mystici excluderunt à statu animalium exercitationes virtutum.

XXII. Quamvis haec doctrina (de puro amore) effeta, & simplex perfectio Evangelica in universa traditione designata, antiqui Pastores non proponebant passim multitudini juxtorum; nisi exercita amoris interestat omni gratia proportionata.

XXIII. Purus amor ipse solus constituit totam vitam interiore, & tunc evagis unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui delibera, & meritorum sunt.

Non intendimus tamen per expressam propositionem hujusmodi reprobationem alia in eodem libro contenta ultraenam approbare. Ut autem eadem presentes litteræ omnibus facultatibus innotescant, nec quicquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter, & autoritate prefata decernimus, ut ille ad valvas Basilice Principis Apostolorum, ac Cancelleria Apostolica, necnon Curia generalis in Monte Citorio, & in Aula Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur; ita ut publicata omnes, & singulos, quos concernunt, perinde affiant ac si unicuique illorum personaliter notificata, & intimata fuissent; utque ipsatum presentium litterarum transfiguris, seu exemplis, etiam impressis, manu aliquius Not. publici subscriptis, & sigillo persone in Eccl. Dignitate constituta munitis, eadem profusa fides tam in iudeo quam extra illud ubique locorum habetur, quia ipsa presentibus haberetur, si forent exhibite, vel ostendere. Dat. Romae apud S. M. Majorem sub annulo Piscatoris die xii. Martii MDCXIX. Pontificatus Nostræ anno octavo.

J. F. Card. Albaeus.

F I N I S.

Examen Ecclesiast.

Hb 3 INDEX